

ROMANTISMUL

Luceafărul de Mihai Eminescu

1	Anul apariției	<ul style="list-style-type: none"> Poezia <i>Luceafărul</i> de Mihai Eminescu a apărut în anul 1883 în revista "Convorbiri literare". După modificările aduse de Titu Maiorescu în august 1883, urmează să fie publicată în singurul volum antum eminescian, "Poesii".
2	ROMANTISMUL	<ul style="list-style-type: none"> Este un curent literar-artistic apărut ca reacție împotriva rigorilor clasice și a raționalismului iluminist. Acest curent promovează originalitatea, libertatea imaginației și exprimarea sinceră a sentimentelor.
3	Încadrarea în specia literară	<ul style="list-style-type: none"> Această operă este un poem romantic.
4	Surse de inspirație	<ul style="list-style-type: none"> Opera a fost inspirată din basmul popular "Fata din grădina de aur". Eminescu utilizează și viziunea antitetică dintre omul de rând și omul de geniu, viziune ce îi aparține lui Arthur Schopenhauer.
5	TITLU	<ul style="list-style-type: none"> Din punct de vedere morfologic, titlul este format dintr-un substantiv propriu, reprezentând numele celei mai strălucitoare stele. Din articularea hotărâtă a titlului rezultă unicitatea acestei stele. Luceafărul, în termeni alegorici, reprezintă geniul purtător de lumină.
6	TEMA	<ul style="list-style-type: none"> Tema operei o constituie imposibilitatea iubirii dintre 2 ființe ce provin din lumi diferite. De asemenea, o temă o constituie și condiția omului de geniu, omul de geniu neînțeles de societate.
7	Compoziția operei	<ul style="list-style-type: none"> Opera "Luceafărul" a suferit 5 modificări. În forma sa finală, opera este formată din 98 de strofe (392 versuri), ritmul este iambic și rima este încrucișată.
8	Structura operei	<ul style="list-style-type: none"> Opera este împărțită în 4 tablouri:
	Primul tablou	<ul style="list-style-type: none"> În primul tablou este prezentată fata de împărat: <i>Și era una la părinți/ Și mândră-n toate cele/ Cum e fecioara între sfinți/ Și luna între stele.</i> Este prezentată idila dintre fata de împărat și Luceafărul. Deoarece cei doi îndrăgostiți aparțin din două lumi diferite, singura cale prin care cei doi se pot întâlni este prin intermediul visului sau al oglinzii. Primul tablou cuprinde cele două chemări pe care fata de împărat le face în somn și cele două metamorfoze ale Luceafărului: în prima ipostază acesta apare precum un înger, în a II-a ipostază acesta apare metamorfozat în demon. De fiecare dată Luceafărul o cheamă pe fata de împărat să-i urmeze lui, să renunțe la viața de muritoare, la familia sa, și să devină nemuritoare. Fata însă îl refuză de fiecare dată. Fata îi cere Luceafărului să renunțe la nemurire.
	Al II-lea tablou	<ul style="list-style-type: none"> Este prezentat Cătălin, "viclean copil de casă", care își exprimă în repetate rânduri dragostea față de fata de împărat, care primește numele de Cătălina.

		<ul style="list-style-type: none"> Aceasta începe să se îndrăgostească de Cătălin, deși acesta era un simplu slujitor.
	Al III-lea tablou	<ul style="list-style-type: none"> Este prezentat drumul Luceafărului către Demiurg, acesta dorește să fie exonorat de nemurie pentru o oră de iubire. Demiurgul refuză acest lucru, ba chiar este dispus să-i ofere mai multă putere. Demiurgul îi spune lui Hyperion (așa cum este botezat în tabloul III Luceafărul) să se întoarcă pe pământ să vadă ce face persoana iubită.
	Al IV-lea tablou	<ul style="list-style-type: none"> În ultimul tablou sunt surprinși Cătălin și Cătălina. Cătălina îl cheamă pentru ultima dată pe Luceafăr, pentru a binecuvânta iubirea dintre cei doi pământenii. Apare și Luceafărul, însă dezamăgit de cele văzute, înțelege vorbele Demiurgului. Acesta alege să se desprindă definitiv de fată: <i>Ce-ți pasă ție, chip de lut/ Dac-oi fi eu sau altul?/ Trăind în cercul vostru strâmt/ Norocul vă petrece/ Ci eu în lumea mea mă simt/ Nemuritor și rece.</i>
9	Limbajul	<ul style="list-style-type: none"> În acest poem, Eminescu utilizează atât limbajul filozofic, cât și limbajul de factură populară. Sunt utilizate figurile de stil și imaginile artistice: <i>"prea frumoasă fată"</i> (epitet) <i>"și era una la părinți/ și mândră-n toate cele/ cum e Fecioara între Sfinți/ și luna între stele"</i> (comparație) <i>"pe mișcătoarele cărări/ corăbii negre duce"</i> (imagine artistică vizuală) <i>"porni luceafărul/ creșteau în cer a lui aripe"</i> (imagine vizuală)
		<ul style="list-style-type: none">
	În CONCLUZIE,	<ul style="list-style-type: none"> Opera <i>Luceafărul</i> este o capodoperă eminesciană ce prezintă idila dintre doi îndrăgostiți aparținând unor lumi diferite și imposibilitatea împlinirii acestei iubiri.

